

130 DE ANI DE LA CONSTITUIREA SISTEMULUI MONETAR NAȚIONAL ROMÂN

AURICĂ SMARANDA

Apariția cu 130 de ani în urmă a Legii pentru înființarea unui sistem monetar și pentru emiterea primelor monede naționale, este strâns legată de condițiile istorice interne și externe în care se afla România în a doua jumătate a secolului trecut. Prin noul pas se urmărea, pe de o parte, lichidarea haosului monetar existent, care cuprinsese întreaga piață românească, iar pe de altă parte, împlinirea dorinței românilor pentru afirmarea voinței de viață independentă și suverană a țării în concertul națiunilor libere din Europa.

Comunicarea pune în evidență circulația, nefastă pentru economia României, a zeci și sute de monede aparținând multor sisteme monetare străine și scoate în relief necesitatea înființării unei monede naționale și preocupările domnitorului Alexandru Ioan Cuza în acest sens, preocupări care nu s-au putut materializa.

Adoptarea sistemului bimetalist (aur și argint), prin aprobarea Legii din anul 1867, reflectă buna direcționare pusă în aplicare de oamenii politici și specialiștii români în chestiunile monetare și financiare ale țării. Lupta pentru lichidarea adversităților directe sau indirecte manifestate de cele trei puteri vecine (Turcia, Rusia, Austro-Ungaria) a fost unul dintre obiectivele vizate de către mai-marii țării, care întotdeauna au arătat curaj, elasticitate și abilitate diplomatică.

Apariția pe piața românească a monedelor de 1, 2, 5, 10 bani de aramă și de 1 leu de argint și 20 lei aur a creat condiții corespunzătoare pentru dezvoltarea economiei țării, pentru fortificarea Armatei Române, care în anul 1877 va pecetlui suveranitatea și independența României. Legea înființării sistemului monetar

național, din anul 1867, a constituit actul de ieșire a țării noastre din situația de vasalitate și începutul *de facto* a neatămării politice a României prin reluarea dreptului de a bate monedă inaugurat de voievozii Vlaicu I Vladislav (1365) și Petru I Mușatinul (1377), apoi (re)gândit de domnitorul Alexandru Ioan Cuza și realizat de prințul Carol I.